

Francis de Miguel

Esmorzar al Coll de Palestrins

Fregim i fregim, esperant amb pànic el moment en que una veu cridarà «Va! Més botifarres que la gent s'espera!». Però la veu calla.

L'estona va passant, i sembla que l'afluència de marxadors disminueix. A poc a poc, les botifarres van quedant a l'olla, ja no les vénen a buscar. Més tard, ens diuen «Ja no en calen més, tenim entrepans per tots els marxadors que falta passar». No ens ho podem creure. Ho hem aconseguit.

Ha quedat ben clar, l'any que ve cal fer botifarres altre cop, l'acceptació ha estat massiva.

Tot dinant posem, ens fem uns bons tips de riure, i a quarts de quatre, després d'haver recollit l'oli usat dins les garrafes d'aigua buides, ens n'anem avall.

Coll de Palestrins torna a quedar solitari, però l'erba aixafada els explicarà als ocells i a les formigues que aquest matí hi ha hagut una gran gatzara.